

לחגוג עם אלווים והחיפושיות

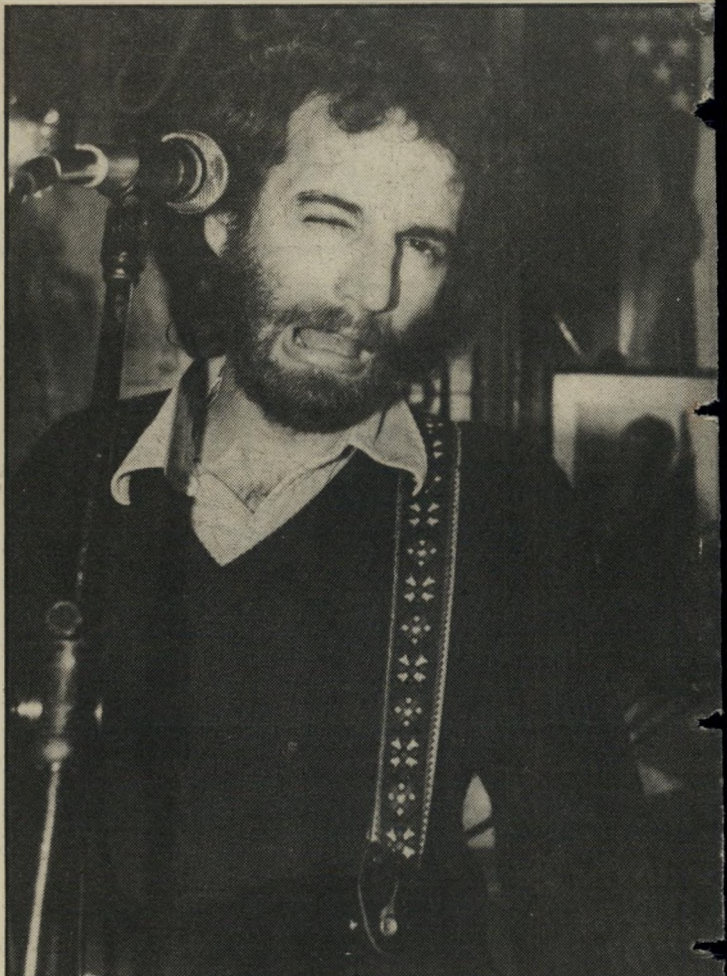
כפיים, גם כשהם כבר היו עייפים ורצוצים. לבסוף נטל השחקן אריה מסקונה את המיקרופון, שר שירים אחרים של החיפושיות, ואחרי זה חגגו, באיחור של שבוע, את יום הולדתו של אלווים פרסלי. מסקונה שר, הקהל עודד אותו ולא נתן לו להפסיק לשיר, ושיר רדף שיר, מחיאות הכפיים וההשתוללות על השולחנות גרמו נחת למסקונה, אבל לבסוף הוא עזב את המיקרופון, והתזמורת המשיכה לנגן עד שגם היא התעייפה.

ביום החמישי בלילה, אחרי זכייתה של זוכי תל-אביב, בשש נקודות הפרש, יפיש קהל ההמונים, שלא נסע לבלגיה, את בירה בכל פאב פתוח. במסערת תל-אביב הקטנה לא רק באו לשמוח, ממרחק, עם קבוצה המנצחת, אלא עוד הוסיפו בידור "אלה שישבו ליד הטלוויזיה ואכלו קלמנטיות. יואל לרנר ולהקתו הנעימו, משעת זצות, בשירה של להקת החיפושיות. הקהל קפץ על השולחנות ומחא להם

אביב הקטנה. מוסקונה משחק את אלווים, רק שבגדיו אינם דומים - אין לו עניבה ושערו לא משוח בשמן. לעומת זאת הוא מעוות את פניו כמו אלווים, קופץ ומרקד ומתקבל בקריאות "רוצים את אלווים!"

אריה מוסקונה לקח באחד הימים מלרנר את המיקרופון והתחיל לשיר את שירי אלווים פרסלי. מאז הוא מגיע כל יום חמישי ומופיע בפני באי תל-

יואל לרנר הזמר, מופיע בכל יום חמישי בתל-אביב הקטנה בשירי החיפושיות. אבל רק אם אין לו באותו יום הצגה בקאמרי של בית-ספר לריקוד, שכתב המשורר נתן זך. לרנר בא בחצות, לוקח את הגיטרה ולא נותנים לו לרדת מהבימה הקטנה. זה מוכיח שהחיפושיות עדיין באופנה.

חננך רוזן הפנטומימאי, בא למסיבה פרטית שנערכה לפני שהמונים עטו על המשקאות. רוזן כל כך התלהב מחברי הלהקה, עד שהצטרף אליהם בקטעי-פנטומימה: הוא חיקה את הנגנים עם הגיטרה. חוץ מזה הוא מוציא, בימים אלה, סרט ווידאו שלו.

איה אדמון אשתו החדשה, מזה חודשים, של הפרסומאי וחבר הוועד המנהל של רשות השידור דויד אדמון (לידה, בתצלום למעלה). ראתה את משחק הכדורסל של מכבי נגד צסק"א בבית